

Satans Eden nr. 194

Den laodikeiske ånd

17. november 2024

Brian Kocourek, pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye våre hoder i bønn.

Nådige Far, vi har en så herlig dag i dag. Vi er så takknemlige, Herre, for at du har gitt oss denne dagen. Og Far, vi innser, Herre, at når vi kommer til Tusenårsriket, så kommer det til å bli en så vakker tid, vel vitende om at vi vil være i palasset sammen med Kongen. Og Herre, vi takker Deg bare for denne tiden, og vi ber Deg om å velsigne oss i Ordet i dag, slik at vi kan unngå den tidsalderen vi lever i. I Jesu navn ber vi. Amen.

Du kan sette deg.

Jeg skal bare gi dere en liten forsmak i dag. Jeg ser virkelig, virkelig frem til spørsmålene og svarene om et par uker. Jeg fikk nettopp det siste spørsmålet i morges, og forhåpentligvis kommer det ett til, men uansett, de er virkelig fantastiske.

Spørsmålene som brødrene stilte meg da jeg først så det for en uke siden, la jeg bare til side. Jeg hadde ingen anelse om hva jeg skulle gjøre. Og så uansett, da han stilte spørsmålet, la jeg merke til at det var et skriftsted der, og så slo jeg opp skriftstedet, og det ga meg bare forståelsen der og da, og så førte det til et annet, til et annet, til et annet. Og jeg sier dere, det er bare veldig spennende, for vi kommer så nær hjemreisen og så nær tusenårsriket.

Gud begynner nå å gi oss forståelse gjennom profeten om hvordan Han kommer til å handle med jødene. Og jeg har aldri forstått disse tingene før. Jeg har aldri brydd meg om å forstå det, fordi Han hadde med jødene å gjøre, ikke sant? Men se, Han ser på bruden som en familie, og Han ser på jødene som Guds folk, ok?

Og så i tusenårsriket kommer det til å skje visse ting med bruden og med jødene. Så vi kommer til å snakke om det om et par uker, og jeg ser virkelig frem til det. Jeg sendte på en måte bror Peter i morges min begeistring for det. Så de kommer til å prøve å komme ned. Så be om at Gud må gi henne styrke til å ta den turen.

Så fra **Satans Eden** skal vi se på den laodikeiske ånd. Og broder Branham sa fra **s. 65. Legg nå merke til. Se nå på Åpenbaringen 3, den laodikeiske menighetstid.**

Ok, så la oss stoppe opp her et øyeblikk og se på bakgrunnen for det han forteller oss her.

Åpenbaringen 3:14 *Og til engelen for Laodikeernes menighet skriv: Dette sier Amen, det trofaste og sanne vitne, begynnelsen på Guds skaperverk; 15 Jeg kjenner dine gjerninger, at du verken er kald eller varm; jeg ville ønske at du var kald eller varm.*

Ok, nå begynner vi å se på tilstanden i den siste menighetstid, som er den laodikeiske menighetstid. De var ikke i brann for Gud og Hans Ord, men de var verken kalde eller varme.

De var religiøse, som jeg nevnte i forrige uke. Og i sin religion "hadde de et *skinn av gudsfrykt, men fornektet kraften i den.*"

Med andre ord, drar du til Europa, vil du i et land på størrelse med Norge kanskje finne rundt 400 mennesker som hevder å være Message-troende. Det er i hele landet. Kanskje noen flere eller færre, men det er ikke veldig mange.

Så går du til England, og du finner omtrent det samme, kanskje flere i antall, men antallet består ikke av hvite englendere, jeg sier at det er mindre enn 100, men for det meste afrikanere og bare noen få hvite englendere. Så igjen, de er ikke varme eller kalde, men bare kirkegjengere.

I Tyskland ser vi det på samme måte. I Frankrike ser vi det samme. I Italia ser vi det samme. I Sveits ser vi det samme. I Spania og Portugal ser vi det samme mønsteret. Jeg har vært på alle disse stedene.

Så Europa som helhet har mange kirker som blir gjort om til moskeer. Kristendommen er ikke like het som den en gang var. Men Europa har ikke helt frosset til ennå. Så det er denne laodikeiske tilstanden som vi ser i hele Europa. Nå kan vi se på Brasil, omtrent 50 % av mennene som påberoper seg budskapet er gift og skilt. Det har jeg blitt fortalt.

Du sier kanskje hva har det å gjøre med å være laodikeisk? Vel, bare husk at jeg ikke snakker om hvor religiøse disse menneskene er. Jeg snakker om deres åndelige tilstand, at de er lunkne med Ordet. Men vi skal komme til det om et øyeblikk.

Men en lunken person er skjødesløs når det gjelder ekteskap og skilsmisse. Og de vil lete etter unnskyldninger for å skille seg fra den de er gift med. De skjønner ikke at Gud setter sammen et par for å gni av den lunkne naturen. Så når ekteskapet selv blir lunkent, ønsker de å gå fra hverandre.

Jeg sier ikke at de ikke har en grunn til skilsmissen, du vet, utroskap og slike ting er virkelige. Så det er ikke skilsmissen jeg er bekymret for, men det at de avlegger løftet sitt så lunkent og nonchalant.

Da tror den lunkne personen at det er ok å gifte seg på nytt når det ikke er det. Jesus sa: "*Det var ikke slik i begynnelsen*". Og det er andre ting folk er så avslappede med, som å gå i kirken når dørene er åpne.

Og da jeg var barn, kunne man ikke gå på butikken på søndag, og man fylte bilen på fredag. Vi pleide faktisk å ære sabbaten og anså det som syndig oppførsel å drive med sport på søndag eller å gå på kamp.

Men i dag gjør de det ikke bare selv, men de lærer også barna sine at det er ok å drive med sport på søndager. De handler og gjør alle de samme aktivitetene som ikke-troende gjør. Og de gjør dette for bekvemmelighetens skyld, samtidig som de ikke ærer Guds Ord. Nå sier jeg ikke at du ikke skal gå ut og spise fordi broder Branham gikk ut og spiste på søndager. Stedet er åpent.

Nå er det ikke bare utøverne som gjør det, men folk går tidlig i kirken for å se på utøverne, eller for å se barna sine drive med idrett, noe som er enda verre, og de spiller til og med på det de ser på, noe som forsterker vantroen deres enda mer.

Jeg mener, i løpet av bare noen få tiår har lunkenheten tatt overhånd. Da broder Branham fremdeles var på scenen, ville ikke samfunnet engang spille sport på onsdager etter skoletid.

Jeg ble oppdratt katolsk, og jeg fikk heller ikke lov til å drive med idrett. Jeg mener, hele skoledistriktet hadde ikke lov til å drive idrett på onsdager. På onsdager var det forventet at man enten gikk i kirken eller til katekismeundervisning.

Det var forventet at vi skulle være hjemme så tidlig at vi enten kunne gå i kirken eller delta i katekismeundervisningen. Og det var vårt folkestyre av folket og ved folket. Så hva har skjedd?

På den tiden var det sodomilover i 38 stater. Hvis du så mye som ble mistenkt for å være sodomitt, måtte du stilles for retten. Utroskap var også tabu. Det var forbundet med et visst stigma. Ingen butikker kunne selge brennevin på søndager, det ble sett på som en last, ikke som et drikkealternativ.

Så Laodikea har tatt over folket og menighetene, og lunkenhet følger med det hele. Så da går vi tilbake til Skriften.

16 Så fordi du da er lunken og verken kald eller varm, vil jeg spytte deg ut av min munn. (Hva er Hans munn? Ordet.) **17** Fordi du sier: *Jeg er rik og rik på gods og har ikke behov for noe, og du vet ikke at du er elendig og elendig og fattig og blind og naken:*

Legg nå merke til hvordan denne tilstanden utviklet seg. Ved å åpne butikker og selge brennevin og profesjonell sport, økte de fortjenesten med 1/7th umiddelbart. Med andre ord, de la til en dag, syv dager i uken. Det er over 14,28 % økning i profitt umiddelbart.

Så kjærligheten til penger førte denne laodikeiske ånden over folket. Men Gud hadde sagt at sabbaten skulle holdes i ære. Men folket valgte å være *rike og rike på gods uten å ha behov for noe*, og derfor solgte de sin sjel for en potteskilling, slik Esau gjorde.

Ganske snart begynte folk å arbeide på søndager, og så ble det fullverdig Laodikea. Nå skal jeg på en måte lese litt raskere, fordi jeg har 27 sider. Så jeg kommer ikke til å snakke så mye, for å gi mine egne meninger. Jeg har fått med meg stort sett alt i prekenen.

Og det verste var at de ble blinde for sin egen tilstand og ikke engang kunne se hvordan de hadde mistet sin første kjærlighet.

De kunne ikke se at de var blitt åndelig nakne, og de visste det ikke engang fordi de var blitt blinde for det. Så Gud sendte en profet for å riste oss våkne, eller for å få oss til å våkne og fortelle oss i vers **18**

"Jeg råder deg til å kjøpe av meg gull som er prøvet i ilden, så du kan bli rik, og hvite klær, så du kan bli kledd og din nakenhets skam ikke kommer til syne, og salve dine øyne med øyensalve, så du kan se."

I stedet for å investere i en jordisk formuesordning, talte profeten til vår tid om andre rikdommer, investeringer som var evige. Du husker at han holdt prekenen Investeringer, om å bli rik på Guds løfter, Guds velsignelser som vil vare evig.

Så fortsetter Gud **19** *"Så mange som jeg elsker, irettesetter og tukter jeg; vær derfor nidkjære og omvend dere."* Så det gir deg muligheten til å omvende deg.

20 *"Se, jeg står ved døren og banker på; om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg komme inn til ham og spise hos ham og han hos meg."*

Gud sier: *"Se, jeg (Gud) står ved døren og banker på"*, og jeg vil komme inn, og dere vil lære om

"*åndelig føde i rette tid*", og tiden vil åpne seg for dere, og "*når jeg kommer*", vil jeg forberede dere på deres fremtid ved å "*vise* dere det som *skal komme*".

21 "*Den som seirer*", (*det* blir ikke lett, men du må seire, men jeg har et stort løfte til deg som seirer) "*vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg også seiret og er satt ned hos min Far på hans trone.* "

22 "*Den som har øre, han skal høre hva Ånden sier til menighetene.*"

Så hvis du har et øre, hvis du har Den Hellige Ånd, vil du forstå hva Han sier.

Tilbake til **Satans Eden, s. 65.** *Du tenker det i tankene dine. Legg merke til det. Hun, Eva, er Satans dronning. Se, Satan, slangen fikk tak i Eva før Adam fikk tak i henne. Det er riktig.*

Så han forførte henne, (Med andre ord, han forførte henne.) *Så Satan, slangen var Evas ektemann før Adam noen gang visste det. Forstår dere? Han forførte henne. Bibelen sier at han gjorde det, og hun visste at hun var naken da. Skjønner dere?*

Og tro ikke at **Satan i Satans Eden** ikke prøver å få tak i deg først. Ikke sant? Jeg mener, jeg tror han gjør det. Jeg mener, jeg tror han gjør det. Ok? Tror du ikke at han ikke prøver å få tak i deg først?

Denne laodikeiske verden som vi lever i, begynte på 1940-tallet, så mest sannsynlig ble vi alle født inn i denne verdslige tilstanden. Så du ser ikke noe annerledes. Jeg mener, du ser ikke det gamle fra det nye. Du ser bare, åh, det har alltid vært slik i mitt liv at de gjør disse tingene. Så det må være naturlig, det må være greit å gjøre dem. Ikke sant?

Fra **Satans Eden s. 66** *Se nå på Laodikea-kirkens tidsalder. Hun, Eva, er Satans dronning. Hun er rik på verdslige goder, blind, naken igjen, og vet det ikke akkurat som det var i Guds Eden.*

Men nå, ikke fordi det hellige slør er over hennes ansikt, men begjærets slør, at hun tok av seg Guds hellige slør og tok på seg et slør av kunnskap for begjæret. Og nå har hun et begjærsslør som gjør at hun er blind for at det er synd.

Jeg mener at det foregår så mye utroskap at det nasjonale gjennomsnittet på 50 % skilsmisserate til og med har sneket seg inn i det vi kaller Message-kretser.

"Hun er naken på gata og vet det ikke. Hun er en prostituert på gata. Kvinner med disse shortsene på i Guds øyne er prostituerte og vet det ikke." Kan du forestille deg å være prostituert uten å vite det? Det er naturlig for deg. Det er bare hva som helst. Det er bare en måte å tjene

penger på, ikke sant? Det er det de tror.

Satans Eden s. 67 *Legg merke til, ta våre kvinner. Hvis du vil se hvilken tilstand menigheten er i, så se hvordan kvinnene oppfører seg. Hun representerer alltid menigheten.*

I Satans Eden av synd og vantro, et religiøst pervertert rike. I stedet for å ta Guds ord, har de tatt menneskets intellektuelle lærdom. I stedet for å ta kirken, har de tatt organisasjonen, og de bringer den til ett stort hode.

Så la oss stoppe her og ta en titt på kvinnen, for hun skal representere menigheten, som vår profet nettopp sa.

Denne morgenen skal vi se på en lignelse i **Lukas 15,8-10** om *bruden og hennes ti sølvpenger.*

Før vi leser denne lignelsen, vil jeg at dere skal forstå at hovedpersonen i denne lignelsen er en kvinne eller en menighet, og scenen som utspiller seg, handler om denne kvinnen som representerer menigheten, og hennes febrilske og møysommelige forsøk på å finne et sølvstykke som mangler.

Husk at hun fikk 10 sølvmynter på hodet, og de brukte ikke giftringer på den tiden. De hadde disse hodeplaggene, og de hadde ti sølvmynter. Og de representerte alle dydene som en kone burde ha. Ok?

Vi blir fortalt at hun hadde ti sølvpenger, og hun har mistet en av dem. Så la oss åpne bibelen og lese denne lignelsen om kvinnen og hennes ti sølvpenger.

Når vi nå leser denne lignelsen, vil du legge merke til at jeg har delt den opp i 12 punkter som du kan ta i betraktning når du skal forstå denne lignelsen.

Lukas 15:8 *Hvilken (1) kvinne som har (2) ti (3) sølvstykker, hvis hun (4) mister ett stykke, (5) tenner hun ikke et lys og (6) feier huset og (7) leter flittig til hun finner det? 9 Og når hun har funnet det, (8) kaller hun (9) sine venner og sine naboer (10) sammen og sier: (11) Gled dere med meg, for (12) jeg har funnet det sølvstykket jeg hadde mistet.*

Så hun er desperat. Hun er så desperat at hun ber vennene sine om hjelp. Hun mangler noe.

Nå vet vi at vår profet William Branham sa: **"Hele Det nye testamentet taler om denne timen".**

Derfor vet vi at denne lignelsen ble talt av Jesus Kristus og derfor er en del av Det nye testamente. Derfor må den tale om denne tiden.

Før vi går videre, vil jeg at du skal forstå at denne lignelsen også taler om Kristi annet komme. Så du ser menighetens tilstand i denne siste timen før brudgommens komme.

Fra sin preken **Herrens gjenkomst 57-0417 17** leser broder Branham fra **Lukas 15:8** og leser...

"Hvilken kvinne som har ti sølvpenget, og mister en av dem, tenner ikke et lys og feier huset og leter med flid til hun har funnet den?"

Husk nå at tittelen er **Herrens gjenkomst**.

Og da hun hadde funnet den, kalte hun sammen sine venner og sine naboer og sa: Gled dere med meg, for jeg har funnet det stykke som jeg hadde mistet. Så hun er virkelig lykkelig. Hun finner det før mannen kommer hjem.

Så sier han på **s. 18**. *Nå kan det virke som et veldig merkelig skriftsted for Kristi gjenkomst, men det taler om Kristi gjenkomst*

Hvis vi skal forstå denne lignelsen i lys av vår tid, må vi først og fremst vite hvem denne kvinnen er, for det er det Jesus spør om her.

Han stiller et spørsmål. *"Hvilken kvinne som har ti sølvpenget, hvis hun mister én av dem, tenner ikke et lys og feier huset og leter med flid til hun finner den?"*

Legg merke til at det er et spørsmålstegn i Bibelen som viser oss at dette er et spørsmål som Jesus stiller. Når vi leser denne setningen, må vi derfor også stille spørsmålet: **"Hvem er denne kvinnen?"** og **"Hva representerer hun?"**

For det er akkurat det Jesus spør oss om. Han sier: ***Hvilken kvinne, eller hvem er denne kvinnen, som ville spille denne scenen under disse omstendighetene?***

For å forstå denne lignelsen har jeg derfor delt den opp i **12** punkter som vi kan ta i betraktning.

Nummer én: Vi må vite hvem denne kvinnen er, og hvem hun representerer. For hvis vi ikke forstår hvem eller hva hun representerer, kan vi ikke engang begynne å forstå selve lignelsen, og hvordan den kan anvendes i denne tiden.

Nummer 2: Vi forstår at hun har ti sølvpenger, og derfor må vi forstå hvorfor hun har ti, og hva det betyr. Hva er det som er så viktig med tallet ti?

Hvorfor var det ikke 11? Hvorfor var det ikke 15? Hvorfor var det ikke 14? Ok, hvorfor er det 10? Så vi må forstå betydningen av det tallet som Jesus med vilje brukte i denne lignelsen om sølvstykkene.

Nummer 3: Siden vi vet at hun har sølvmynter, må vi derfor vite hva disse sølvmyntene representerer.

Nummer 4: Siden hun har mistet en sølvbit og er blitt omhyggelig i sin søken etter den, må vi stille oss spørsmålet om hva den manglende sølvbiten representerer, og hvorfor hun er så desperat etter å finne den.

Nummer 5: I sin søken etter det forsvunne sølvstykket tenner hun et lys. Derfor må vi spørre oss selv: Hva betyr det å tenne et lys? Du kan ikke bare lese disse lignelsene; du må vite hva Han snakker om.

Nummer 6: Og i løpet av letingen etter dette forsvunne sølvstykket finner vi henne i ferd med å feie huset sitt, og da må vi spørre oss selv: Hva betyr det å feie huset for oss i denne timen?

Nummer 7: Siden hun ser ut til å være så ivrig i sin søken etter dette sølvstykket, må vi spørre oss selv: Hva er det som er så viktig med dette sølvstykket at hun snur opp ned på hele huset i sin søken etter det?

Hvorfor er hun så ivrig etter å finne det forsvunne sølvet? Hva er det som gjør at hun går inn i det som ser ut til å være en panisk tilstand i forsøket på å finne det forsvunne sølvstykket?

Nummer 8: Når hun har funnet det forsvunne sølvstykket, må vi forstå betydningen av at hun kaller sammen sine venner og naboer. Hvorfor kaller hun dem sammen?

Nummer 9: Da må vi spørre: "Hvem er disse naboene og vennene som hun ringer til?"

Nummer 10: Og hvorfor kalte hun dem sammen? Hvorfor sammen? Hva betyr det å kalle disse menneskene sammen?

Nummer 11: Hva betyr det å glede seg i denne lignelsen?

Nummer 12: Hva er det som er viktig med disse ordene: "*Jeg har funnet det som var fortapt?*"

Det er mange ting å tenke på. Når du leser Kristi lignelser, kan du ikke bare si: "Vel, jeg likte den lignelsen. Det var en fin historie. Og du vet ikke hva historien betyr. Det var derfor Jesus talte i lignelser, fordi han sa: "De som hører, hører ikke, og de forstår heller ikke. Så til og med apostlene ville komme til Ham og si: "Vel, hva mente du med dette? Og hva mente du med det? Som da Han advarte dem om fariseernes surdeig. Og de sa, vel, Han må snakke om brød, for Han har gjort det et par ganger da Han mettet 4 000 eller 5 000 mennesker.

Hva mener du med surdeigen? Han sa: "Hvordan kan dere være så sløve at dere ikke forstår? Jeg taler om fariseernes surdeig, deres lære. Det er det Han snakker om. Så da kvinnen, menigheten, gjemte tre mål surdeig i tre mål måltid, i rettfærdiggjørelsen, helliggjørelsen og dåpen i Den Hellige Ånd, var det hele surdeig. Det var helt ute av proporsjoner. Gud måtte gjenopprette det i denne timen, ser du?

Så når du skal forstå lignelsene, all terminologien og symbolikken som Han bruker, kan du ikke bare lese det. Du må sitte og se på én tanke om gangen. Hva mener Han med lys? Ok, hva mener Han med lampe? Vel, lampen er Ordet. Nå skjønner jeg det. Hva mener han med: "De hadde det, men de har det ikke nå. Hva mener han med: "De gikk alle ut for å se ham? Men noen så ham ikke. Noen så ham. Ok, så det er alle slags ting. Du må forstå hva som skjer for å kunne forstå Ordet for denne timen.

Nå som vi har stilt så mange spørsmål som må besvares, la oss begynne med punkt én: "*Hvem er denne kvinnen?*"

Det er et godt spørsmål, og siden Jesus ikke forteller oss navnet hennes, må vi anta at hun er nevnt som en type for å representere en eller annen gruppe.

Nå, broder Branham fortalte oss at en kvinne eller kvinner gjennom hele Skriften alltid representerer en menighet.

Fra prekenen, **Hvorfor er vi ikke et kirkesamfunn? 58-0927 31** Bror Branham sa: "*Nå, i Bibelen representerer en kvinne "menighet". Hvor mange vet det? Vi er en brud; Kirken er en brud.*"

Og siden denne kvinnen Jesus snakker om i denne lignelsen er en menighet, må vi spørre oss selv: "**Hvilken menighet representerer hun her?**" For det finnes en sann og en falsk menighet.

Den ene kalles en brud, mens den andre kalles en hore, fordi hun er utro mot sin mann. Og dermed begynner vi å få en pekepinn på denne kvinnens særegne oppførsel og hvorfor hun er så ivrig på jakt etter dette sølvstykket.

Vi finner at tallet ti representerer fullførelsen av et helt system. Vi har altså 0,1,2,3,4,5,6,7,8,9, og så begynner vi på nytt ved 10, som er 1 og 0. Så nå har du gått gjennom et komplett system, og du begynner på nytt igjen. Så i Ordet representerer tallet 10 i Skriften hele systemet som kommer til sin ende.

Nummer 2: Vi vet at hun har **ti** sølvpenner, og derfor må vi forstå hvorfor hun har ti, og hva det betyr. Hvorfor bruker Jesus ti sølvpenner i sin lignelse, og hva betyr det?

Som vi sa i forrige uke, er tallet ti et av de perfekte tallene, og det er betydningsfullt fordi det **representerer at hele det numeriske systemet nå er fullført**. Derfor betyr tallet ti at hele syklusen nå er fullført.

Akkurat som med de ti jomfruene, er hele syklusen komplett. Fem var kloke, fem var uforstandige. Med andre ord, ikke som tallet fem viser deg at halvparten av dem var kloke, halvparten av dem var uforstandige.

Tallet ti brukes gjennom hele Skriften for å skildre slutten på en syklus, slik som da Gud fullførte menneskets syklus i den antediluvianske tidsalder med Noah.

Noah var den tiende generasjonen fra Adam som innførte en ny pakt fra Gud, og Abraham var den tiende generasjonen fra Noah som innførte en ny ubetinget pakt fra Gud.

Så er det de ti bud, og selvfølgelig de ti speiderne som Moses sendte ut for å speide ut landet. Og det var ti rader med **ti** sølvtalenter som utgjorde sokkelen til tabernaklet i ørkenen.

Tiende er en tiendedel, som representerer det hele som tilkommer Gud, og som viser Hans krav på helheten, og det var ti plager over Egypt som gjorde slutt på verdens maktsyklus i Egypt.

Derfor ser vi at tallet ti representerer en avslutning og viser til at vi kommer inn i en full syklus. Og her i denne lignelsen ser vi at det er ti sølvstykker som Jesus refererer til.

Ti står for slutten, så vi ser igjen i denne lignelsen at Jesus taler om slutten på noe. Og siden tallet ti refererer til sølvstykkene i denne lignelsen, må vi forstå hva sølv betyr for å kunne vite hva som kommer til sin fulle syklus, og dermed til sin slutt.

De ti sølvstykkene angår denne kvinnen, en kirke, og vi må forstå hva det er. Vi må også forstå hvorfor det er så viktig for denne kvinnen at hun blir besatt av å finne den manglende brikken.

Og siden det har med kvinnen å gjøre, må vi finne ut hva sølvet representerer, slik at vi kan forstå hennes reaksjon på at hun ikke har denne sølvmynten.

For hvis ti representerer avslutningen på noe, så angår dette kvinnen, og det kan fortelle oss hvorfor hun er så desperat etter å finne det. Husk at hun (kvinnen) representerer menigheten.

Nummer 3: Vi vet at hun hadde **sølvstykker**, og derfor må vi vite hva disse er og hva de representerer. **I Skriften representerer sølv forløsning gjennom foredling.**

Nå betyr innløsning å bringe den tilbake til sin opprinnelige tilstand. Kan du forstå hvorfor hun var så hysterisk da hun lette etter denne mynten? Den betydde innløsning, og foredling betyr å bringe den tilbake til renhet. Og foredling er den prosessen som fjerner slagg fra sølvet slik at det kan vises frem i sin renhet.

Slagg er det som ikke er en ren del av sølvet. Det er de urenheter som finnes i sølv eller et hvilket som helst edelt metall. Og slagg representerer synden i våre liv. De tingene som gjør oss urene.

I Peter 1:18 For dere vet at dere ikke ble forløst med forgjengelige ting, som sølv og gull, fra deres forfengelige samtale som dere har fått av tradisjon fra fedrene, 19 men med Kristi dyrebare blod, som av et lam uten feil og uten flekk:

Salme 12,6 Herrens ord er rene ord, som sølv som er prøvet i en ovn av jord, renses syv ganger.

Salme 66:10 For du, Gud, har prøvet oss, du har prøvd oss som sølv blir prøvd. Så dette var en svært prøvelsesrik tid for denne kvinnen.

Fordi en brikke som mangler fra de ti, betyr at hun er ufullstendig. At hun mangler sin forløsning.

Så vi ser at denne kvinnen hadde disse sølvstykkene som representerte renhet og foredling. Og alle ti, det som skal til for full forløsning. De representerte alt hun var for sin mann, og det å miste en av dem ville ha stor betydning for hennes forhold til ham.

Hvis han kom hjem og hun manglet bare én av myntene, ville han ikke ta imot henne som sin egen. Disse myntene representerte altså ikke bare hennes foredling, men også hennes forløsning.

Og ordet forløse betyr å kjøpe tilbake eller å bringe tilbake til sin rettmessige posisjon. Og da han kom, representerte det at hun hadde de ti sølvpengene at hun gjorde seg klar til å bli ført tilbake til hans nærhet og få sin rettmessige plass ved hans side. Men å mangle én sølvbit betydde avvisning, vanære og atskillelse. Hun var i en syndig tilstand, ikke verdig hans nærvær og forløsning.

Den gamle skikken var faktisk at hvis han så at brikken manglet, var hun ute. Han trodde at hun hadde vært utro. Så hun ville forsikre seg om at han visste at hun var trofast. Hun ville forsikre seg om at han visste at hun var trofast. Derfor jobbet hun iherdig for å finne den.

Fra broder Branhams preken **Second Coming Of The Lord 57-0417 54** sa han: "*Det er senere enn vi tror. Vi kommer ikke til kirken for å sitte på en kirkebenk; (Ser dere det, barn? Vi kommer ikke for å sitte på en kirkebenk.) Vi kommer ikke til kirken for å høre en god preken, eller kommer til kirken for å høre god musikk.*" Som de fleste kirker.

*"De har alle sin plass, men det vi bør komme til kirken for å gjøre, er å sjekke opp med Gud og vår sjels frelse, for **forløsningens dag er nær**. Jesus Kristus, **Guds Sønn**, sammenlignet dette, sa han, med en kvinne."*

*"Og i vårt emne i kveld finner vi denne kvinnen, **hennes mann var borte**, og hun hadde mistet en av myntene fra tavlen sin. **Nå skal jeg prøve å forklare det.**"*

56 "*I dag er det slik at **hvis en kvinne er gift, skal hun bære giftering som et tegn på at hun er gift. Det er for å hindre andre menn i å ha noe med henne å gjøre.** De ser at hun er en gift kvinne.*"

*"På den tiden hadde de ikke gifteringer; de hadde en tavle **som de satte på hodet. Den hadde ti mynter**, og den gikk rundt hodet deres. Og det var et tegn på at de var **en gift kvinne**, og ingen mann skulle tulle med dem; ingen gutter skulle flørte med dem. De var gift."*

61 "*Å, hvis det noen gang var en tid da kirken burde **ta en opptelling for å finne ut om dere har alle myntene på, så er det nå.** Det begynner å bli mørkt." "Selve spøkelsene og skyene fra sivilisasjonens ødeleggelse henger over jorden, synd og fordervelse på alle kanter."*

*"Vi lever i en forferdelig tid, hvor det finnes ondskap, folk som går i kirken bare for å lure seg selv, folk som går i kirken for å prøve å gjemme seg for sin **ondskap**,*

mennesker som går i kirken og bekjenner seg til kristendommen **og lever som resten av verden, drikker, røyker, spiller; kvinner som er umoralsk kledd, som går i klær de ikke burde ha på seg** i sitt eget omkleddingsrom, ute på gatene foran offentligheten.

Og broderkjærlighet er en ting som går over, nesten. **Vi har ikke mistet én mynt, men vi har mistet nesten hver eneste en av dem."**

62 "Og det **begynte å bli natt**, og husk at **mannen hennes ville komme tilbake**. Og **hvis han fant henne med en av disse myntene ute, viste det at hun var blitt merket som skjøge."**

Og hvis de med andre ord tok henne med til presten, ville han ta en av myntene fra tavlen hennes, og nå er hun merket som skjøge.

"Og hvis hun hadde trosset **eller besudlet seg på noen måte, og det ble sett av folket, førte de henne for presten og vitnet om at hun var blitt funnet slik, og presten så at hun var en gift kvinne, og tok mynten ut av tavlen** hennes som hun hadde gjort urett med."

"Hvis **hun hadde ødelagt sin dyd**, tok de det bort. Hvis hun hadde flørtet og vist at **hun ikke var trofast mot sin mann**, så tok de det bort. Uansett hva det var, så tok de det ut."

"Og da mannen hennes kom tilbake, fant han ut at hun var merket, og han ville skille seg fra henne straks og ikke ha noe med en slik kvinne å gjøre. Han ville ikke ha en slik kvinne."

"Så det nærmet seg mørket da hun innså at hun hadde mistet noe, det var på tide at mannen hennes kom, og det begynte å bli sent."

70 "Og se, menigheten er blitt fullstendig. **Kirken har ingen samvittighet lenger**. Du kan nesten ikke vekke dem opp. Bibelen sa at de ville komme i den tilstanden når de ville si: **"Se, vår Herre utsetter sitt komme."**

"Og de vil sluke og bite hverandre og **slåss rundt omkring**." Det er akkurat den timen. Alt er klart. Bladene er vendt, som det var slik, og det er klart, Herrens komme."

I Det gamle testamentet fantes det en lov om den sjalu ektemannen, og hvis ektemannen kom hjem og hadde mistanke om at kona hadde vært utro mens han var borte, var det en bestemt ting han kunne gjøre, og dette finner vi i **4. Mosebok kapittel 5**.

Jeg skal ikke lese hele teksten, men legg merke til at han tok henne med til presten. Presten lot henne drikke vann, og det var bittert.

Legg merke til at vannet er bittert, og i King James-versjonen står det at vannet er årsaken til forbannelsen. Men det som faktisk forårsaker forbannelsen, er om kvinnen er skyldig eller ikke.

Vannet var bare aktiveringsmekanismen. Presten tok støvet fra gulvene, la det i vannet, og hun drakk det. Han tok bygg, la det i vann, og hun drakk det. Hvis magen hennes svulmet opp og lårene råtnet, var hun skyldig. Hvis magen hennes ikke svulmet opp og lårene ikke råtnet, var hun ikke skyldig. Ikke sant? Det er det skriften forteller oss, og den er ganske lang, så vi har ikke tid til å lese den, for jeg har ytterligere 11 sider av denne prekenen å lese.

Legg merke til at vannet er bittert i King James Version, og det står at det forårsaket en forbannelse. Men det det gjorde, det aktiverte forbannelsen, forbannelsen var allerede i henne. Hun hadde allerede syndet, ok? Men det som faktisk forårsaket forbannelsen, er om kvinnen er skyldig eller ikke, vannet var bare en aktiveringsmekanisme.

For vannet er ikke årsaken til forbannelsen, det er bare katalysatoren som bringer til uttrykk det som allerede er der. Hvis kvinnen er uskyldig, er det ingen forbannelse over henne, men bare velsignelser. Med andre ord, hvis hun ikke var i stand til å få barn på det tidspunktet og hun drakk drikken, kunne hun nå få barn. Men hvis hun gjorde det, stygg, stygg, ble hun forbannet. Så magen hennes svulmet opp, lårene råtnet, ok?

Akkurat som vannmassene under syndefloden. Det samme vannet som tilintetgjorde menneskets ondskap fra jorden og vasket jorden ren fra menneskets syndige ferd, er det samme vannet som løftet Noah opp og over jorden og bort fra den død og ødeleggelse som lå under.

Og det bitre vannet representerer "**vannets vasking ved Ordet**", akkurat som den bitre bokrullen som profeten spiste, også representerte Guds Ord, "**søtt på smak, men bittert for magen**".

Nummer 4: Hva representerer den manglende sølvbiten, og hvorfor er hun så desperat etter å finne den? Hvorfor er hun bekymret for at hun bare har ni av dem?

Broder Branham sa også fra **Second Coming Of The Lord 57-0417 Hver og en av disse myntene...** *Hvis vi bare har tid, men det har ikke jeg, skal jeg prøve å holde mitt ord så nært som mulig.*

*Jeg kan fortelle deg hva hver av myntene betydde. Den ble plassert der, og **hver mynt betydde en bestemt dyd hos den kvinnen. Den første betydde hennes kjærlighet til sin mann. Den andre, hennes løfte om å leve rent for ham. Og den tredje og fjerde og femte, og videre til den niende og tiende...***

59 "Hvis du vil slå det opp, så slå opp i **Galaterbrevet 5**. Du vil finne ut at **den kvinnen representerte menigheten**, og **menigheten er en trolovet hustru til Kristus**. Og tavlen som Kirken skal bære, finnes i **Galaterbrevet 5**

Så la oss lese dem...:**22** "Men Åndens frukt er 1. *kjærlighet*, 2. *glede*, 3. *fred*, (Hver av dem er en sølvmynt.) 4. *langmodighet*, 5. *mildhet*, 6. *godhet*, 7. *tro*, **23** 8. *saktmodighet*, 9. *måtehold*. *Saktmodighet, 9. måtehold: mot slike er det ingen lov.*

Så bror Branham fortsetter med å si ... Som er *kjærlighet, glede, fred, langmodighet, godhet, saktmodighet, mildhet, tålmodighet*. Det er den tavlen som skal bæres i menigheten: *broderkjærlighet, vennlighet, fellesskap*.

Og denne kvinnen, da det... **Det må ha vært rundt mørkets frembrudd at hun innså at hun hadde mistet en av myntene."**

Husk at vi nettopp leste Galaterbrevet 5. Det er ni mynter. Hva er så den tiende mynten? Dette er bare ni av Åndens frukter, men den viktigste frukten, den tiende Åndens frukt, mangler her.

Og uten den frukten kunne du ha alle de ni av åndens frukter som er listet opp i **Galaterbrevet** kapittel **fem**, du kunne være en herlig kristen person. Se, du kan ha dem alle. Men hvis du mangler den ene, kan du likevel bli funnet å være en utro, akkurat som kvinnen i lignelsen fryktet.

Broder Branham sa i sin preken **Paradox 64-0206BP:78** *Og hvor mange av dem som sier at Åndens frukt er beviset, hvor mye blir dere ikke lurt av det. Nei, sir.*

Så vi har ni av Åndens frukter. Og han sier, og hvis du tror at det er alt, så er du lurt. Hva er den tiende? Det er nøkkelen, for hun manglet den tiende sølvbiten.

Han snakker altså om beviset på den nye fødsel. Denne kvinnen hadde ni sølvmynter, hun hadde ni av åndens frukter, og likevel var hun redd for at den ene mynten som manglet skulle vise at hun var en utro kvinne.

Og hvor mange lavmælte, saktmodige, fredselskende og milde mennesker har ikke avvist selveste Gud fra himmelen, som har kommet ned med et rop? Som er et budskap.

De gjorde det da Han åpenbarte seg i sin Sønn, og de gjør det fortsatt i dag.

Fra prekenen, **Sirs vi ville se Jesus 64-0304 38** Bror Branham sa: *"Disse fariseerne kunne vise ti*

ganger så mye frukt som Jesus kunne. Visste du det?" Jeg bryr meg ikke om hvordan deres personligheter er, hvis dere elsker dette ordet. Det er alt jeg bryr meg om.

Nå fra **Gud identifisert ved kjennetegn 64-0311 P:23** *"Noen av dem sa: **"Åndens frukt har det." Og det er feil.*** Vi leste nettopp ni av dem. Du har ni av dem, du mangler den tiende. Det er fortsatt feil.

Det eneste beviset er når a-beviset, når Gud selv identifiserer seg i det lovede Ordet i timen. Der er det."

"Hvem hadde flere Åndens frukter enn de gamle, snille prestene som omskar barna og velsignet dem og alt det andre?"

"Og her var denne Jesus som kom rundt, sparket omkull offerblokkene deres, så på dem med sinne, slo dem, drev dem ut, uten å identifisere dem."

"Skriften er hans identifikasjon. Han hadde ikke noe fellesskapskort; Han tilhørte ingen organisasjon. Men Gud talte om Ham; det var Hans identifikasjon. **Det er den ekte identifikasjonen av Gud i enhver time, det er Hans identifikasjon."**

"Det er det det er, Skriftene som er lovet, identifisert ved løftenes kjennetegn, som er Gud, og Gud er Ordet."

Hva skal vi gjøre med Jesus 64-0126 S:48 *"De hadde alle slags bevis. Du kan ikke knytte noe bevis til noe annet enn at Gud selv manifesterer sitt ord. Det er det eneste sanne beviset som finnes på at du er en kristen."*

Hvem sier du at dette er? 64-1227 S:103 *"Beviset på Den Hellige Ånd er å tro på Hans Ord, det har det alltid vært, til alle tider, hvis du kan ta imot Ordet. Disse prestene slo Jesus med flere millioner kilometer når det gjaldt Åndens frukter: mild og fredelig og saktmodig og ydmyk."*

"Han rev opp kirker, sparket dem omkull og rev folk ut, og kalte dem slanger i gresset og alt mulig. Ser dere? Men Han var det Ordet. Han var det Ordet. Det er det: tro på Gud. Gud er Ordet. Tro det."

Nå har vi vist deg her at det å ha ni av åndens frukter likevel ikke betyr noe når Brudgommen kommer for å hente sin brud. Hvis det viser seg at hun mangler den siste frukten, da er hun fremdeles utstøtt, skilt som en skjøge og adskilt fra Hans nærvær for alltid.

Så hva er da den tiende frukten som er så avgjørende, at uten den har du ikke den som er kommet for deg? **Det er en av åndens frukter**, men ikke en av dem som nevnes i **Galaterbrevet** kapittel **5**.

De salvede i endetiden 65-0725M S:42 *Legg merke til det. Men det er hva de produserer som forteller deg forskjellen. "På deres frukt," sa Jesus, "skal dere kjenne dem."*

Og så sa han: **Hva er frukten? Ordet for, frukten for sesongen; det er hva det er, deres undervisning. Læren om hva? Læren for årstiden, hvilken tid det er, menneskets lære, denominasjonell lære, eller Guds Ord for årstiden.**

Med andre ord, menneskenes lære, kirkesamfunnets lære eller Guds lære! Hva er så den tiende frukten, eller det tiende sølvstykket som definerte hvem denne unge kvinnen var?

Det er Guds lære, Kristi lære! Det må det være, for denne kvinnen visste at hvis hennes brudgom kom hjem og hun ikke hadde det, ville hun bli utstøtt fra Hans nærvær, og hun ville ikke ha ham lenger.

Han ville si til henne: **"Jeg pleide å kjenne deg som min hustru, men jeg kjenner deg ikke som min hustru lenger."** Og apostelen Johannes forteller oss i **2. Johannesbrev 9: "Den som har (eller gir gjenlyd av) Kristi lære, har eller gir gjenlyd av Gud.**

2 Joh 9 *Den som overtredet og ikke blir i Kristi lære, har ikke Gud. (ordet har er ekko) Den som blir i Kristi lære, han har (ekko) både Faderen og Sønnen*

Så du sier det samme som Gud sier. Er ikke det fantastisk?

Og han fortalte oss også, i **1 Joh 2:23** *Den som fornekter Sønnen, han har ikke Faderen; (men) den som erkjenner Sønnen, han har også Faderen.*

Hvis du ser på disse ordene, så er hvert eneste av dem et ekko. *Den som fornekter Sønnen, han gir ikke ekko av Faderen:* (Hvorfor? Fordi Faderen kalte ham sin Sønn.) *(men) den som erkjenner Sønnen, gir også ekko av Faderen.*

Joh 10:36 *Sier I om ham som Faderen har helliget og sendt til verden: Du spotter, fordi jeg har sagt: Jeg er Guds Sønn?*

Joh 5:23 *at alle mennesker skal ære Sønnen, likesom de ærer Faderen. Den som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen som har sendt ham.*

Joh 5:26 *For likesom Faderen har liv i seg selv, således har han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv;*

Nå vet vi at det er Kristi lære fordi det er den læren som Jesus mottok fra sin Far og som han lærte oss. **Joh 7:16** *Jesus svarte dem og sa: Min lære er ikke min, men hans som har sendt meg.*

Og han sa også: **Joh 14:10** *Tror du ikke at jeg er i Faderen og Faderen i meg? De ord jeg taler til dere, taler jeg ikke av meg selv, men Faderen som bor i meg, han gjør gjerningene.*

Nå, hvis du ikke er sikker på hvordan denne tiende åndens frukt ser ut, forteller broder Branham oss det i prekenen **Sirs We Would See Jesus 64-0304 P:28** hvor han sier: "*Vil du se hva Åndens frukt er? Se på hva Bibelen lover for en bestemt time, og se så på at det blir stadfestet. Det er beviset.*"

Det er beviset på at du har mottatt Åndens frukt. Å kunne se Guds Ord manifestert i den timen du lever. *Og dere som var døde i overtredelser og synd, har Han gjort levende.*

Nummer 5: Hva betyr det å tenne et lys? **65 Menigheten bør granske seg selv ut fra Guds ord, vår renhet, vår lojalitet, vår hengivenhet.** ... Med andre ord, tenn lyset, åpne Bibelen, les fra Bibelen. Da så.

Senere i samme avsnitt sier han *Nå, for å... Det var så sent at hun måtte tenne et lys. Og hun hentet et lys. Ikke bare fikk hun et lys, men hun fikk en kost, og hun gikk til husrengjøring.*

Å, broder, hvis det noen gang har vært behov for å tenne et lys, for å sende evangeliets lys, Den Hellige Ånd, tilbake til menigheten...

Ikke så mye for følelser, ikke for noen fantasier, (som å løpe rundt i kirken. Hva har det med Guds ord å gjøre?), ikke for å få en følelsmessig oppkvikker, ikke for å hoppe av glede, men for å få en hjertesøkende opplevelse når menn og kvinner kommer på rett kjøll med Gud. Det er riktig. Vi er i endetiden.

68 *Og hun tente et lys for å gi henne lys. Og, bror, hvert eneste lille lys her inne burde være tent i kveld... Bror, vi, den levende Guds kirke, i disse store timer som vi nå lever, det sømmer seg for oss å sjekke opp,*

gå fram for Gud, **tenne evangeliets ords lys** og granske oss selv og finne ut om vi ikke kommer til kort, og spesielt når vi ser alle disse tingene komme.

Vi er i endetiden; Kristi komme er nær. Det finnes ikke noe annet håp i verden for Kirken.

71 Den **lutherske** kirke **mistet sitt lys**. Metodistkirken **mistet sitt lys**. Baptistkirken **mistet sitt lys**. Pinsekirken har **mistet sitt lys**. Hvert eneste lys ser ut til å være borte. Pinsefolket, hellighetsfolket oppfører seg akkurat som metodistene.

Metodistene oppfører seg som baptistene. Baptistene oppfører seg som lutheranerne. De lutherske oppfører seg som de katolske. Og alt har gått tilbake til et eneste stort konglomerat av synd. Det stemmer. Vi er i endetiden. Vi er i endetiden, Herrens komme.

Nummer 6: Hva betyr det å feie huset? **Herrens gjenkomst 57-0417 68** Ikke bare det, men hun hentet også kosten, og naboene kunne se støvet fly. **Hun hadde en skikkelig rengjøringstime**, for mannen hennes var i ferd med å komme. Og **hvis han tok henne på fersken med den ene mynten ute, var hun "en skjøge"**.

71 Nå **hadde hun tid til å gjøre rent i huset**. Hun skrubbet gulvene; hun feide veggene; hun tok ned spindelvevet; **hun holdt på til hun fant det hun hadde mistet**. Med andre ord, søk i Skriften, brødre og søstre, etter hva Gud mener i denne timen.

Nummer 7: Hvorfor er hun så ivrig etter å finne det forsvunne sølvstykket? Hva er det som gjør at hun får panikk for å finne det forsvunne sølvet?

55-072435 Forrige onsdag kveld forkynte jeg om kvinnen som hadde tavlen over hodet, eller **hun mistet en av myntene** sine, og hun feide huset og prøvde å finne den før mannen hennes kom.

Og det viste seg at denne kvinnen var en orientalsk kvinne, og hun representerte kirken. Og vielsesringen ble ikke båret på fingeren, den ble båret over hodet, med ni (ti) sølvstykker i den.

Og når en kvinne ble prostituert, tok de ut en sølvpenge og viste at hun var prostituert.

Denne kvinnen hadde mistet en av brikkene, hun **var ikke prostituert**, men mannen hennes hadde vært bortreist, og hun prøvde å skynde seg å finne brikken for å legge den tilbake i tavlen sin, for når mannen hennes kom, ville han vite at hun var blitt tatt i prostitusjon, og det ville bety at hjemmet ville gå i oppløsning og så videre.

*Og jeg anvendte det et øyeblikk på kirken; mistet mange store ting. Og det **er tid for Fader å komme, så vi må jakte dem opp.***

Nummer 8: Hva er betydningen av at hun kaller sine venner og naboer sammen? **Basunfesten 64-0719M S:108** Nå, så snart denne Menigheten, Bruden er trukket sammen, blir hun tatt opp; i det mysteriet med det syvende segl, eller det syvende segl, mysteriet som går.

Satans Eden 65-0829 S:18 Mennesker tilber **Satan** i uvitenhet, i den tro at de tilber Gud. Som vi blir advart av profetien i **Andre Tessalonikerbrev** om at... La oss bare lese det: **Andre Tessalonikerbrev, andre kapittel. ...**

*Nå ber vi dere, brødre, ved Herren Jesu komme (det ordet er Parousia) og ved vår samling sammen til ham, og se Herrens komme og samlingen til ham, slik Gud vil samle sitt folk til ham i de siste dager: Folkets samling **til Herren, ikke til kirken, til Herren....** samling sammen til **ham.***

Du skjønner, når jeg sier at det er mange mennesker som følger dette budskapet som er fortapt, så er det fordi de er kirkefolk. Hvis de er der for det profeten lærte, så er det noe annet. Men hvis de er der for kirken og for musikken, så glem dem. De er som baptistene. De er ikke annerledes enn pinsevevnene.

Ok, jeg gråter ikke mot folk i dette budskapet. Jeg gråter mot de som er vantro i dette budskapet og de som bare er troende og kirkegjengere i dette budskapet. Er det forstått? Det kommer til å være mange mennesker som vil klare det. Jeg har snakket med folk, og de har en ganske god forståelse.

*Og se Herrens komme og samlingen til Ham, slik Gud vil samle sitt folk til **Ham** i de siste dager: Folkets samling **til Herren, ikke til kirken, til Herren.....***

Nummer 9: Hvem er naboene og vennene hun kaller? Jeg tror det er alle de menneskene rundt om i verden som har blitt kalt av den tiende åndsfrukten, som er Kristi lære, timens lære.

Hun ringte dem ikke da hun hadde den niende. Hun ringte dem da hun hadde den tiende. Greit, så dette er mennesker og medarbeidere, og du kaller dem naboer og hva som helst, som hun kalte sammen da hun fant den tiende. Greit, læren.

De er blitt kalt til bryllupsmåltidet og kommer frem med samme begeistring som kvinnen (menigheten) som har funnet det hun trodde hun hadde mistet. Og de jubler som om de også hadde mistet sitt eget sølvstykke og nå har funnet det.

Lukas 14:23 Og Herren sa til tjeneren: *Gå ut på landeveiene og i hagene og tving dem til å komme inn, så mitt hus kan bli fullt.*

Matteus 22:9 Gå derfor ut på landeveiene, og så mange som I finner, bjud inn til bryllupet. **10** Og tjenerne gikk ut på landeveiene og samlet sammen så mange de fant, både gode og onde; og bryllupet blev innbudt med gjester.

Broder Branham sa: "Nå **hadde hun en tid med husrengjøring**. Hun skrubbet gulvene; hun feide veggene; hun tok ned spindelvevet; **hun holdt på til hun fant det hun hadde mistet**. Og da hun **hadde funnet det, ropte hun på sin lillesøster, kirkene, og ba henne komme**. Nå skjønner du, det var en samling av de troende rundt om i verden.

Nummer 10: Hvorfor sammen? Hva betyr dette, hennes kall til å samles? Det betyr en enhet i sinnet, slik Paulus sa i **1. Korinterbrev 1:10**

¶ Nå ber jeg dere, brødre, ved vår Herre Jesu Kristi navn, at dere alle taler det samme, og at det ikke er noen splittelser blant dere; men at dere er helt sammenføyde i samme sinn og i samme dom.

Nummer 11: Hva betyr det å glede seg i denne lignelsen? **Åpenbaringen 19:7** La oss glede oss og **juble** og gi ham ære; for Lammets bryllup er kommet, **og hans hustru har gjort seg rede** (Du ser hvordan det hele henger sammen, og) *til henne ble det gitt at hun skulle være kledd i fint lin, rent og hvitt; for det fine linet er de helliges rettferdighet...*

Nummer 12: Hva er det som er viktig med ordene *Jeg har funnet det som var tapt?*

Husk at i Alfa mistet hun også noe, og Alfa er blitt Omega. Og hva hadde hun mistet i den første menighetstiden? Hun mistet sin første kjærlighet. Og slik har også Kirken mistet sin første kjærlighet. Og hva var den første kjærligheten? Det var å forstå ordet.

Slipp presset 62-0518 E-102 Vår himmelske Far, vi kan se, Herre, at menigheten **har mistet sin første kjærlighet**. Vi kan se at kirken i sin helhet, over hele nasjonen, har falt, ikke bare nasjonen, men verden.

77-1 Den efesiske menighetens tidsalder Selve navnet Efesos har en merkelig sammensatt betydning: "Siktet mot" og "Avslappet". De høye ambisjonene i denne tidsalderen, som hadde begynt med Åndens fylde, "Guds dybde", hvor de siktet mot Guds høye kall, begynte å vike for en mindre vaksom holdning.

En mindre ivrig etterfølgelse av Jesus Kristus begynte å manifestere seg som et varsel om at det fysiske kjøretøyet som kalles kirken, i de kommende tidsaldre ville synke ned i "Satans dyp".

Den hadde blitt avslappet og var på drift. Allerede da var tidsalderen på tilbaketog. Den hadde forlatt sin første kjærlighet. Det lille frøet som ble plantet i den efesiske tidsalder, skulle en dag vokse i villfarelsens ånd, inntil alle luftens ugudelige fugler ville slå seg ned i dens grener.

Du ser kvinnen, hun la surdeig og rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåp av Den Hellige Ånd. Det var gjennom tidene, så kirken gjorde det.

Så harmløs for menneskelig fornuft ville den lille planten virke på den nye Eva, den nye Kirken, at hun igjen ville bli bedratt av Satan.

Efesertiden hadde gitt henne muligheten til å gjøre det beste for Gud, og en stund seiret hun, men så slappet hun av, og i dette ubevoktede øyeblikket sådde Satan frøet til fullstendig ødeleggelse.

88-2 *Det brennende ønsket om å behage Gud, lidenskapen for å kjenne Hans Ord, ropet om å nå ut i Ånden, alt begynner å falme, og i stedet for at menigheten brenner av Guds ild, har den kjølnet av og blitt litt formell. Det var det som skjedde med efeserne...*

*Når de tenker mer på å tilpasse seg verden i stedet for å tilpasse seg Gud, (og Han er Ordet.) tar det ikke lang tid før du ser dem slutte å gjøre ting de pleide å gjøre og begynne å gjøre ting de ikke ville gjort i utgangspunktet. (Som Super Bowl-fester.) De forandrer klesstil, holdninger og oppførsel. De blir slappere. **Det er det "Efesos" betyr: avslappet - drivende.***

La oss bøye hodene våre i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige, Herre, for Ditt ord, for å forstå, Far, at vi virkelig ser hva Ditt ord taler om. Å gjøre oss klare for hjemreisen. Og vi ser frem til spørsmålene fra prestene om noen uker, for de handler virkelig om tusenårsriket og omvendelsen fra hedningene til jødene. Så vi ber om dette i Jesu navn. Amen. Amen. Amen. Amen. Gud velsigne dere.